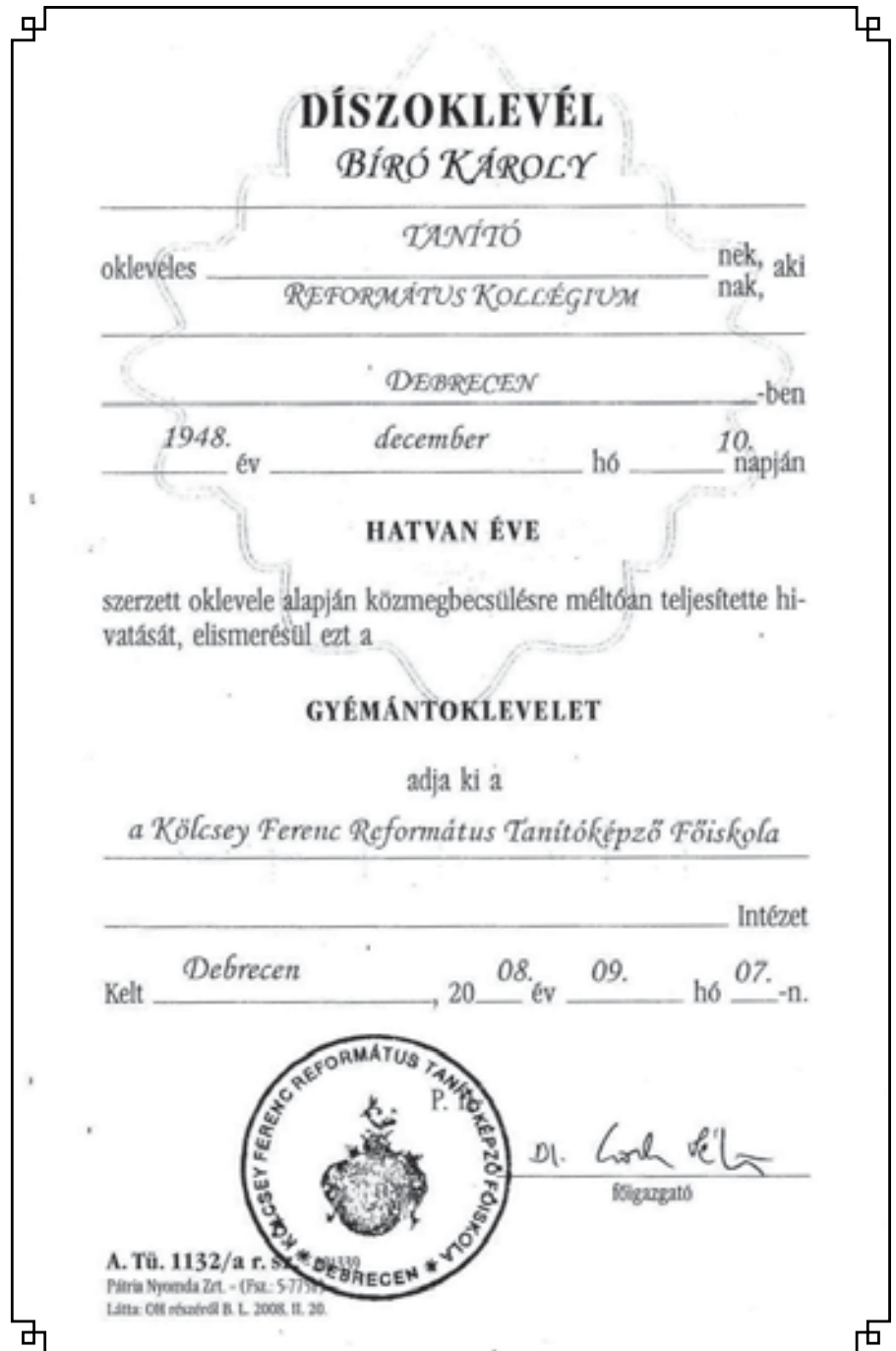

A tanító, aki hatvan éve szerzett diplomát

Bíró Károly gyémántoklevele

Bíró Károly 1926-ban Kárpátalján (ma Ukrajna), Fertőalmáson született. Elemi iskolai tanulmányait szülőfaluja református iskolájában végezte, majd a polgárit 1941-ben fejezte be Tiszaújlakon. Ezt követően 1943-ig a Kőkényesdi Körjegyzőség írnoka volt. 1943–1948 között a Debreceni Református Kollégium Tanítóképző Intézetének tanulójaként tanítói és református orgonista-kántor oklevelet szerzett, majd zenei ismereteit a Debrecen Városi Zeneiskolában zongora tanszakon egészítette ki. 1948–1949 között vasúti pályamunkásként, fizikai állományú dolgozóként kereste kenyerét. 1949–1951 között helyettes-tanító volt Csökmőn, 1951–1954 között már tanító Tépen. Ezt követően 1956-ig művelődési ház igazgató a Derecskei járásban. 1960-ig magyar nyelv és irodalmat, valamint ének-zenét tanított a Nagyoroszi Általános Iskolában. Énekkarával a megyei kulturális szemlén első helyezést ért el. A tanítás után nyolc évig a Rétsági Járási Tanácsnál népműveléssel foglalkozott. 1966-ban miniszteri kitüntetésben részesült, majd ismét a katedra következett: 1968–1969 között Borsosberényben tanít. 1969-től 1987-ig volt a sződi általános iskola igazgató-helyettese. Tizennyolc éven át az ének-zene oktatásán kívül az alsó tagozat pedagógiai munkájának segítségével, és az intézmény ügyviteli feladataival is megbízták. 1975-ben „Miniszteri Dicséretet”, 1985-ben „Kiváló Munkáért” kitüntetést, 1987-ben „Pedagógiai Szolgálati Emlékérmét” kapott. Társadalmi tevékenységét – elsősorban a Röpülj Páva Népdalkör és a Sződi Férfi Kamarakórus alapítását és vezetését – a községi vezetés 1987-ben emléklappal köszönte meg. 1988-ban vette át aranyoklevelét (ötvenéves pedagógiai munkájáért). Amíg egészségi állapota megengedte, nyugdíjasként zeneszerzéssel, zenei műsorok előadásával is foglalkozott. Nyugdíjazásáig felesége is Sződön volt tanító.

Volentics Gyula

Bíró Károly a Sződi Férfi Kamarakórusal